

РЕШЕНИЕ

№ 5228

гр. София, 25.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2862** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община, чрез процесуалния й представител юрк. К. срещу решение от 14.01.2013 г. по н.а.х.д.№ 19822/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

С обжалваното решение е отменено НП № СО – Р-М-11-26-781 от 26.07.2011 г. на кмета на Столична община, с което на основание чл. 83, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН вр. чл. 80, ал. 10 и чл. 85 а, ал. 1, т. 6 от Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационни и монументално-декоративни елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община (Наредбата) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

Касаторът твърди, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Поддържа, че изводът на СРС за липса на посочена дата на извършване на административното нарушение е неправилен, като нарушението е било установено на 18.04.2011 г. и съответно, АУАН е издаден на 29.04.2011 г. и това означавало, че срокът по чл. 34, ал.1 от ЗАНН е спазен. Иска се отмяната на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се

потвърди НП.

Ответната страна – [фирма], не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е основателна и обжалваното решение следва да се отмени като неправилно.

Административен съд София град, XIII касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Установява се, че с писмо от 22.06.2010 г. СО- направление „Архитектура и градоустройство“ уведомява председателя на Столичния общински съвет, председателя на ПК по финанси и бюджет към СОС и председателя на ПК по стопанска политика и общинска собственост, че подмяната на телефонните шлемове на територията на СО е в изпълнение на Европейската директива за въвеждане на безплатен телефон 112 – за полиция, бърза помощ, пожарна, аварийни и кризисни ситуации като част от националната телефонна система 112. Посочено е, че за телефонните шлемове са одобрени архитектурни, инженерни проекти и схеми за поставяне и е приет прототип на изделието. В процеса на монтирането им са дадени указания – да се съобразяват и хармонизират актуализираните схеми за преместваеми, рекламни и информационни елементи помежду им; да се отстраняват някои технически нарушения (навлизане в сервитути на спирки и др.) чрез изместване и/или премахване на значителен брой от първоначално одобрените позиции, както и да се допуска само информация, свързана с услугите на Б. – без рекламни послания.

В писмо от 06.12.2010 г. СО – направление „Архитектура и градоустройство“ информира [фирма] и Столичен инспекторат при СО във връзка с одобрената от СО схема за подмяната на телефонните шлемове на нейната територия в изпълнение на Европейска директива за въвеждане на безплатен телефон 112 – за полиция, бърза помощ, пожарна, аварийни и кризисни ситуации като част от националната телефонна система 112 са били констатирани множество случаи на незаконно използване на телефонните шлемове за рекламна дейност, за което не е издавано разрешение.

По повод на това писмо е извършена проверка на всички телефонни кабинки на територията на Столична община. Проверката е извършена от св. Н. и Л. и същата се отнасяла няколко монтирани телефонни шлема на [фирма], единият от които на [улица] пред кино „С.“.

Било констатирано, че на тротоара пред кино „С.“ е разположен телефонен шлем с поставено на него рекламно послание със съдържание: „Fi B. – Първа Инвестиционна банка“; Много важно е в кой клуб играеш; бялата кредитна карта М. У.“ и художествено изображение на мъж и бяла кредитна карта, като за него нямало издадено разрешение за рекламна дейност.

Съставен е АУАН № 11-26-781 от 29.04.2011 г. на [фирма] за извършено нарушение по чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

Издадено е НП № СО – Р- М-11-26 -781 от 26.07.2011 г. от кмета на Столична община, с което на основание чл. 83а, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН във връзка с чл. 80, ал. 10 и чл. 85 а, ал. 1, т. 6 от НПОРИМДЕРД на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 36, ал. 1 от Наредбата.

За да отмени НП, Софийски районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на административното нарушение.

Настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

Правилно е прието от въззивната инстанция, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. При описание на нарушението не е посочена дата на извършването, което е съществен елемент от обективната страна на конкретното административно нарушение. В АУАН и в НП е посочена само датата на констатиране на нарушението, т.е. датата на проверката – 18.04.2011 г., която не съвпада с датата на поставяне на рекламния елемент върху телефонния шлем. В тази връзка правилно касаторът твърди, че в АУАН и в НП е посочена дата на констатиране на нарушението (18.04.2011 г.), но тази дата е различна от датата на извършване на конкретното нарушение, тъй като то се явява в действие – поставяне на рекламния елемент върху телефонната кабина. Обосновано СРС посочва, че непосочването на дата на извършване на нарушението е съществено нарушение, тъй като пречатства възможността за преценка по спазване на сроковете по чл. 34, ал.1 от ЗАНН. В цитираната разпоредба са посочени два срока – единият – тримесечен от откриване на нарушението, а другият – едногодишен от датата на извършване на нарушението. Действително след като деянието е открито на 18.04.2011 г. и АУАН е съставен на 29.04.2011 г., първият срок е спазен. Но поради липсата на каквато и да било информация за точната дата на извършване на нарушението не може да се извърши преценка дали едногодишният срок по чл. 34 от ЗАНН е спазен.

В допълнение следва да се посочи, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява по безспорен начин авторството на нарушението по чл. 36, ал. 1 от Наредбата. Фактическите констатации в НП, че поставянето на рекламния елемент е организирано от [фирма], не се подкрепят от наличните по преписката и събраните в производството пред СРС доказателства. Данните от представените по делото писма и становище на главния архитект на Столична община, писмо – отговор на [фирма] от 27.12.2010 г. относно лицето, на което е възложена подмяната на телефонните шлемове на територията на СО, одобрените схеми за разполагане на новия вид телефонен шлем на територията на СО и правила за разполагането им, не установяват, че именно [фирма] е извършил описаното нарушение на чл. 36, ал.1 от Наредбата. Според св. Н. при извършване на проверката на 18.04.2011 г. е констатирано, че на самата конструкция на кабината е отбелязано името на [фирма] и е поканен представител на дружеството да представи разрешение за поставяне на рекламната. След като такова не е представено, е бил съставен АУАН. Съгласно писмо от 27.12.2010 г. на [фирма] същото е възложило на [фирма] подмяната на съществуващите тогава телефонни шлемове и разполагането на нови и че това дружество има право да извършва рекламна дейност от свое име и за своя сметка въз основа на договор. В писмото не се съдържа информация, че именно

[фирма] е поставило описания в АУАН и в НП рекламен елемент върху съответния телефонен шлем.

Следователно, незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на [фирма] предвид липсата на надлежни доказателства за авторството на описаното административно нарушение.

По тези съображения касационната инстанция намира, че крайният извод за незаконосъобразност на обжалваното НП е правилен, поради което касационната жалба се явява неоснователна.

Водим от горното, Административен съд София град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.01.2013 г. по н.а.х.д.№ 19822/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.